

РЕШЕНИЕ

№ 27692

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Полина Величкова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8582** по описа за **2024** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на председателя на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ против Решение № 3091/30. 06. 2024 г., постановено по НАХД № 15596/2023 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 23-ти състав. С посочения съдебен акт е отменен електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „Груп Плюс“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата.

Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд – София град, ХХ-ти касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Въз основа на този анализ е направил изводи, които настоящият състав споделя като краен резултат.

Съгласно чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване /ЕУЕПТ/, минималното съдържание на заявлението за област на ЕУЕПТ, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередността. Не може да се приеме, че цитираната разпоредба на Регламента е изпълнена с включването в текста на ЕФ на указания, че последният ще бъде анулиран при заплащане на компенсаторна такса, за чиито размер не е налице информация в ЕФ, доколкото е съизмерима с дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Отделно от това наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение. Съгласно чл. 12 от ЗАНН административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Налагането на административно наказание не следва да бъде самоцел на държавата, а трябва да е в съответствие с тежестта на извършеното административно нарушение. В този смисъл предвиденото в чл. 179, ал. 3б от ЗДВП наказание противоречи на чл. 9а от Директива 1999/62 поради нарушение на изискването за пропорционалност. При нетранспониране в срок на директива или при неправилното ѝ транспониране се поражда директен ефект, който позволява непосредствено приложение на съответните текстове на директивата. В конкретния случай следва да бъде съобразено и Решение от 21. 11. 2024 .г по дело С-61/ 2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да

се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Поради това оспорваният съдебен акт като краен резултат е правилен и следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателно е искането на ответника за заплащане на разносните за адвокатско възнаграждение за тази инстанция, като се осъди касаторът за заплати на „Груп Плюс“ ООД сумата в размер на 600 /шестстотин/ лева, съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд - София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3091/30. 06. 2024 г., постановено по НАХД № 15596/2023 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Груп Плюс“ ООД сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляваща направените разноси за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.